

a paraszt-ember szántó-vető. — az árpa-
szalma a ló eledele. — a juhász a juhokat
legelteti. — a szamár a juhászt szolgálja.
— az ember arasa rövid. — a tűz szikrá-
ról támad. — a szekér kerekein gördül.
— télen a havon szánkáznak. — a marha
szarvából fésűt készítenek. — az istálló-
ban van a jászol. — a jászolban széna
van. — a tavasz az esztendő része. — a
szőlő őszzsel érik. — az idős ember haja
megőszül.

---

a szájról.

az ember a szájával eszik, iszik, szól, beszél.
— a szánk külső részei: a felső és alsó ajakunk.
— a szánkban vannak a fogaink. — ezekkel rág-
juk meg az ételt.

az ember eledele gabonából, kolompérból,
zöldségből, husból, tejből készül. — míg az ember
él, eszik, iszik. — ha nem ennék, éhen halna.

az oktalan állatok is esznek. a ló, marha, a
juh füvel és gabonával él, megeszi a zabot, árpát,
kukoriczát, kölest. — a czicza, az eb szereti a
tejet, a hust. a szarvas szinte füvet eszik, de a
róka meg a farkas hussal élnek.